

Hoogtepunten van het themaweekend Open Hart te Tielt, 7-9 oktober 2022

Thema: Zorg voor ons gemeenschappelijk huis, de aarde". Ontdekken hoe je doorheen de stormen in je leven overeind kan blijven en blijvende hoop voelen.

Zaterdag 8 oktober Morgen

Ivo Vanminsel vroeg ons met welke emoties we naar de retraite gekomen waren. Hoe zit je hier vandaag? Beschrijf je gevoel en zeg waarom je je zo voelt.

Er kwamen vele verhalen los van dingen die minder goed gaan, van bezorgdheid en zelfs angst. De bovenzaal van Huis Tabor werd zo een veilige plek waar mensen hun verhaal konden doen. Het was een geschikt begin van de retraite, omdat we zo onze lasten konden neerleggen vóór we met het programma verder gingen.

Ivo vertelde van een gesprek dat hij had als diaken met een echtpaar die een kindje verloren hadden. Hij zei aan dit echtpaar, "Ik mag je Gods zegen geven om de lasten van het leven gemakkelijker te kunnen dragen." Tegelijk zei hij het ook aan ons bij de aanvang van de retraite. We zaten onder de zegen van de Heer voor wat komen zou.

Middag

Mark Van Beeumen sprak tot ons over "Blijf in verbinding met God, de schepping en de anderen" De Paus doet in Laudate Si een oproep om zorg te dragen voor ons gemeenschappelijk huis, de aarde en legt een verband tussen armoede en zorg voor de planeet. Er is nood aan bekering: hoe gaan we met elkaar om? met de schepping? De laatste dag maakte God de mens en zag dat het heel goed was. Hij stelde de mens aan als rentmeester van de schepping; we moesten zorgen voor de planeet, met het oog op diversiteit, van mensen zowel als van de planeet.

Wat diversiteit van mensen betreft: stel je de vraag "Wie zit buiten je referentiekader?" Deze mensen nemen dan in jouw beleving niet deel aan diversiteit. Diversiteit in gender, seksualiteit, etnische groep, beroep en levensbeschouwing. Als je diversiteit bij mensen op authentieke wijze beleeft, dan bestaat "de ander" niet meer.

We dienen diversiteit te beleven vanuit een nieuwe ingesteldheid: alles staat in relatie met elkaar in de schepping: planten, dieren, bomen, mensen. (Peter Wohlleben) Dat is ook zo tussen mensen. Wat biodiversiteit betreft, geldt het volgende: als een bloem uitsterft, dan is er één baksteen die uit het huis wordt verwijderd. Als er te veel bakstenen zijn verwijderd, stort het huis (de schepping) in.

We werden dan in twee groepen verdeeld: één om de diversiteit van mensen te bespreken, een andere om de biodiversiteit te bespreken. Ik zat in de tweede groep.

Welke keuzes maak je om de biodiversiteit te beschermen? Paul probeert lokaal te kopen en, als het kan, biologisch. Luc zei dat hij in gedachten terugkeert naar zijn kindertijd, wanneer er minder luxe was, bijv. één kamer tegelijk werd verwarmd in huis. Jacqueline zei, "Heb je reizen echt nodig om gelukkig te zijn?" Het bedrijf van Chris steunt de lokale koffieboeren in een ver land en heeft daartoe een organisatie opgericht.

In een bos houden de planten elkaar in leven. Schimmels bouwen de bodem en zorgen ervoor dat voedingsstoffen niet weggespoeld worden. Sommige schimmels werken samen met bomen, wisselen voedingsstoffen uit. Het is belangrijk de bodem met rust te laten en te voeden met houtig materiaal. Mos trekt vocht aan, helpt planten te ontwikkelen en geeft te drinken aan insecten. Een gezonde bodem werkt als een spons. Eén vierde van alle leven op aarde woont onder de grond.

Sommige planten kunnen niet tegen veel water, andere juist wel. Waar vele plantensoorten samen zijn, helpen de soorten elkaar, ze vullen elkaar aan. De ene plant haalt voeding uit

één bepaalde bodemlaag, de andere uit een andere. Zo ontstaat een evenwicht dat goed is voor alle soorten.

De Cerrado in Brazilië is een gebied van grote ecologische waarde voor de biodiversiteit. Een groot deel is al ontbost om plaats te maken voor industriële landbouw die de bodem uitput en de biodiversiteit verwoest (vooral uitgestrekte velden met soja).

Avond

Ivo leidde een bezinning in de winterkapel over het boek Job. Zijn onderwerp was de rol van God in de stormen van ons leven. God wordt een tochtgenoot in het lijden van Job. Job verliest zijn kudde, zijn kinderen en tenslotte zijn gezondheid en aanzien te midden van zijn gemeenschap. Maar hij komt nooit tot het punt waar hij God afvalt. Hij verwenst zichzelf en zijn lot, maar balt de vuisten niet tegen God. God herinnert hem aan zijn onbeduidendheid. "Waar was Job wanneer God de wereld schiep?" God wijst tenslotte de drie vrienden van Job terecht voor hun dwaze veronderstelling dat Job zeker moet gezondigd hebben om de woede van God tegen hem te ontketenen.

Bij mij bleef toch de indruk dat God Job tekort doet. Hij gooit het op een akkoord met Satan om Job op de proef te stellen en zijn zegeningen te ontnemen. Dat is op zijn minst alarmerend te noemen. Het komt niet overeen met de stelling dat God liefde is.

Ivo's gebeden voor de "lieve kinderen" op het einde waren spontaan en ingegeven door de Heilige Geest; ze waren zeer troostend en ontroerend.

Sommige mensen gaven aan dat ze meer verstillings hadden gewenst 's avonds bij de bezinning. Ivo gaf ons een Bijbelstudie, niet een bezinning. Hij sprak ook met een te luide stem. Bij verstillings hoort een zachtere, herderlijke stem.

Zondag 9 oktober

Morgen

Nog voor het ontbijt hadden we een bezinning in de kerk met Luc Braet. Het onderwerp was bezorgdheid en de tekst was Mattheüs 6:25-34. Het was goed ons deze tekst in herinnering te brengen, met zijn belofte dat God ons boven alles liefheeft en voor ons zorgt.

Na het ontbijt gaf Paul zijn getuigenis over drie perioden van verdriet in zijn leven, die uiteindelijk tot vreugde leidden.

De dood van Ines, zijn dochttertje, die leed aan een spierziekte, wat leidde tot de noodzaak van een moeilijke beslissing bij de ouders: Ines loslaten en afgeven of haar zo lang mogelijk in leven houden. Ze besloten het eerste te doen. Paul en Annick hebben Ines losgelaten; de dokter beefde toen ze de inspuiting gaf. Ze hebben er een langdurende vriendschap met de dokter aan overgehouden. Af en toe doen ze iets samen.

Op reis in Assisi barstte Paul in tranen uit en kon niet meer stoppen met huilen. Toen voelde hij een hand op zijn schouder en hoorde een stem die zei, "Papa, wees niet bang, alles komt goed."

De tweede moeilijke periode was zijn ziekte, de derde zijn scheiding. Paul komt nog regelmatig met zijn familie samen. Hij ervaart dan zelfs een meerwaarde en een inniger band met zijn familie dan hij had toen ze nog allemaal in één huis woonden.

Al bij al was het een voedende retraite; ik ben met geestelijke vitamines naar huis gegaan. Dank aan alle deelnemers en leiders.

Machteld Stassijns

Aarschot, 12 oktober 2022

